

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

Matyáš VLNAS, *Barokní refektář pražského kláštera u sv. Jiljí v dobovém kontextu*, KDDD, Praha 2024, 79 stran textu a samostatná obrazová příloha

vedoucí práce: Mgr. Dušan Foltýn.

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využitě autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	x			
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	x			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autor správně cituje .	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Matyáš Vlnas si zvolil za téma bakalářské práce barokní refektář konventu dominikánů u sv. Jiljí v Praze, prostor s kvalitní štukovou výzdobou a především s mimořádně početným souborem ikonograficky zajímavých maleb. Tamní výzdobu zkoumal v komparaci s vybranými refektáři české dominikánské provincie a v širším kontextu výzdoby barokních refektářů. Práci předcházela precizní heuristická příprava, zahrnující vedle rešerší sekundární literatury také zajištění průzkumů a dokumentace, které se refektářem a jeho výzdobou zabývaly v minulosti (stavebně historické průzkumy, restaurátorská zpráva, technologická studie...).

Jádrem a hlavním přínosem Vlnasovy práce je kapitola *Malířská výzdoba a její ikonografie* (str. 24–48). Její nejrozsáhlejší část je věnována popisu a ikonografické analýze přibližně padesáti nástropních a nástěnných maleb, promyšleně rozdělených do několika tematických cyklů (výjevy hostin, svatí a blahoslavení členové dominikánského řádu, starozákonní a novozákonní úsloví, latinská přísloví...). Při interpretaci některých méně obvyklých motivů postupuje autor velmi zkušeně a prokazuje výbornou orientaci v biblické, řádové i celkově křesťanské ikonografii. Speciální subkapitola je věnována heraldice, osobním erbům a institucionálním znakům donátorů výzdoby (cechy mečířů, mydlářů či voskařů...). Osobní erby, vesměs patřící příslušníkům méně známých rodů nižší šlechty či měšťanům, se až na jednu výjimku zatím určit nepodařilo.

Další kapitola (str. 49–58) je věnována komparaci s výzdobou refektářů vybraných dominikánských konventů a potvrzuje ojedinělost svatojilského refektáře v rámci řádové provincie. Nejvíce srovnatelným z hlediska ambicióznosti ikonografického programu se přitom ukázal být barokní refektář konventu ve Vratislavi, druhém největším městě tehdejších českých zemí. Poměrně krátká, avšak podnětná je kapitola zabývající se širším kontextem výzdoby refektářů doby baroka (str. 59–65). Samostatně nahraná příloha obsahuje plán s vyznačením letního a zimního refektáře a 54 většinou autorských snímků, dokumentujících ikonografii zkoumaných maleb.

Požadavky na bakalářskou práci splňuje předložená Vlnasova studie s přehledem nejen rozsahem, ale především odbornou úrovní. Dosavadní poznatky o bývalém svatojilském refektáři se autorovi podařilo nejen zkompletovat, ale též upřesnit a místy opravit. Klíčové části práce by si po menších formálních úpravách a částečném doplnění nepochybně zasloužily publikování.

Předloženou bakalářskou práci Matyáše Vlnase rád doporučuji k obhajobě. Současně ji navrhuji na udělení ceny Agon.